

## Arrest

nr. 273 607 van 2 juni 2022  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP  
J. Swartenbroucklaan 14  
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 20 april 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 29 april 2022.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 5 maart 2020 en heeft zich vluchteling verklaard op 12 maart 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 5 februari 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 11 augustus 2021.

1.3. Op 17 januari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

**“A. Feitenrelaas**

*U verklaarde een Iraakse sjiitische moslim te zijn, geboren op 7 september 1976 in Mansour (Bagdad, Centraal-Irak). U maakte uw middelbaar af en baatte hierna souvenir- en tapijtwinkels uit, samen met uw broers. Dit deden jullie tot de val van het regime in 2003. U besloot vervolgens samen met uw familie in 2003 naar Latakia (Syrië) te verhuizen en keerde in 2005 terug naar Irak. Vervolgens startte u een eigen immokantoor op dat gevestigd was in het voorste deel van uw privé woning. Dit werk verrichte u tot 2019. De laatste periode in Irak kocht u een taxi en werkte u als chauffeur.*

*U trouwde met A.(...) R.(...) A.(...) op 26 januari 2005. Jullie hebben vijf kinderen samen: M.(...), L.(...), Y.(...), N.(...) en M.(...).*

*Op 15 juli 2012 kwamen er onbekende leden van een groepering uw immokantoor binnen. Zij wouden uw huis innemen daar het in een strategisch gebied lag. U weigerde uw woning te verlaten. Op 5 oktober 2012 vielen een tiental onbekende leden van een groepering opnieuw uw immokantoor binnen. Ze bedreigden u met een pistool en eisten eveneens dat u uw woning zou afstaan. U weigerde opnieuw en werd door hen aangevallen. Uw zoontje M.(...), die tijdens de inval op uw schoot zat, werd door u belagers van uw schoot getrokken en op de grond gegooid. U raakte tijdens de aanval zwaar gewond en uw zoontje kreeg een beroerte. Uw belagers verlieten het pand en lieten jullie achter. Uw zoontje kreeg gedurende twee maanden medische behandeling in het ziekenhuis maar is uiteindelijk overleden. Uw echtgenote stopte hierop haar werk bij de Amerikaanse ambassade. Na het overlijden van uw zoontje maakte u verschillende reizen – naar Dubai, Iran, Turkije en Azerbeidzjan – dit om uw gedachten te verzetten. U keerde vervolgens telkens terug naar Bagdad waar u uw werkzaamheden in het immokantoor hervatte. In de daaropvolgende jaren bleef u, alsook uw zakenpartner, geregeld bezoek krijgen van leden van verschillende partijen/ groeperingen die u vroegen met hen samen te werken. Ze wouden voornamelijk interne spionnen in de buurt hebben die informatie over de buurt(bewoners) konden doorspelen. U weigerde telkens.*

*Nadat u op 21 juni 2019 nogmaals gevraagd werd samen te werken met een groepering – wat u weerom weigerde – besloot u uw werkzaamheden als makelaar stop te zetten – dit ook daar de huizenmarkt kelderde. U kocht een wagen en begon als taxichauffeur te werken.*

*In december 2019 begonnen de (anti-regering)betogingen op het Tahrirplein in Bagdad. U was voorstander van deze betogingen en gaf steun door water en eten rond te brengen en de deelnemers naar het Tahrirplein te vervoeren met uw taxi.*

*Op 1 februari 2020 ontving u thuis een anonieme dreigbrief met een kogel. U en uw familie werden bedreigd met de dood omdat u de betogers geholpen had. U werd eveneens beticht van samenwerking met de Amerikanen. U diende klacht in bij de rechtbank van Bagdad Al Jadeeda op 5 februari 2020. U werd opgeroepen naar de rechtbank te komen in Sadr City, maar u durfde zich niet naar dit gebied te begeven. Het onderzoek doofde vervolgens uit. Op 6 februari 2020 besloot u te verhuizen met uw familie naar een andere wijk in Bagdad, in Sadiya.*

*U besloot uiteindelijk het land te verlaten omwille van de onveilige situatie. U verliet Irak op 5 maart 2020 legaal, in het bezit van een Frans visum, via de luchthaven van Bagdad. U reisde via Qatar naar Frankrijk en vervolgde uw weg naar België. U vroeg internationale bescherming aan in België op 12 maart 2020 in België.*

*Op 28 november 2020 kwamen er drie onbekende personen naar jullie huis en bedreigden uw vrouw. Ze eisten dat u zou terugkeren naar Irak, indien niet zouden ze iemand van uw familie vermoorden. Uw vrouw kreeg een trombose door de shock na dit incident. Zij werd vervolgens op 2 december 2020 geopereerd en verhuisde vervolgens van Sadiye naar Al-Dorra.*

*Op 25 december 2020 werd uw broer B.(...) in Karrada vermoord toen hij van het Tahrirplein terugkeerde na een betoging. U denkt dat deze moord verband houdt met het dreigement dat uw vrouw ontving in november.*

Rond 10 juli 2021 kwamen onbekenden naar uw broer A.(...). Hij werd bedreigd omwille van zijn participatie aan de betogingen en op de gevel van zijn woning werd de tekst “gezocht voor bloedwraak” achtergelaten.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart (origineel), de identiteitskaarten van uw zoontje M.(...), uw echtgenote en overige kinderen (originelen), de paspoorten van uw kinderen (kopieën), uw Iraaks paspoort van 2008 en 2016 (kopieën), uw woonstkaart (kopie), de overlijdensakte van uw zoon M.(...) (kopie), uw huwelijksakte (gelegaliseerde kopie), medische attesten op naam van uw echtgenote (kopieën), foto's van uw vrouw haar operatie (prints), factuur van de operatie (kopie), foto van de littekens aan uw hand, foto van uw zoon Y.(...) bij uw taxi (print), foto's van u op het Tahrirplein in december 2019, foto's van uw gezin (prints), een werkattest van uw immokantoor (origineel), foto's van u in uw immokantoor en het kantoor zelf, een visitekaartje van uw immokantoor (origineel), foto's van uw voormalige winkel (prints), foto van de antiekwinkel van uw vader, een werkattest op naam van uw vrouw (kopie), een aanbevelingsbrief op naam van uw vrouw (kopie), een brief van het ministerie van Defensie betreffende (kopie), tijdelijk reisdocumenten op naam van vrouw (kopieën), een promotiebrief op naam van uw vrouw (kopie), een attest van de universiteit van Bagdad op naam van uw vrouw (kopie), uittreksel van de prikklokuren van uw vrouw haar werk (kopie), een loonfiche op naam van uw vrouw (kopie), foto's van uw vrouw op het werk (kopieën), een Iraaks eigendomsbewijs (gelegaliseerde kopie), een huurcontract van uw woning in Sediya (gelegaliseerde kopie), een visumaanvraag (kopie), klacht n.a.v. de dreigbrief (gelegaliseerde kopie), een dreigbrief (kopie) en facebookscreenshots betreffende condoleances naar aanleiding van het overlijden van uw broer (prints). U liet tijdens het persoonlijk onderhoud foto's zien op uw gsm van het opschrift op de gevel van uw broer A.(...) zijn woning.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

U vreest voor uw leven ingeval van een terugkeer naar Irak. U werd reeds aangevallen en jarenlang lastiggevalen. U verklaarde geluk gehad te hebben dat u in 2012 niet vermoord werd bij de inval in uw immokantoor, maar vreest dat dit zich kan herhalen en dat nog één van uw andere kinderen hiervan het slachtoffer kan worden (CGVS, p. 24).

Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet echter worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en uw beweerde vrees.

Dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet eenduidig kan aangeven wie u nu precies vreest. U haalt verschillende incidenten aan, over meerdere jaren heen. Zo begonnen uw problemen in 2012 en bleven deze duren tot uw vertrek in maart 2020. U verklaarde over de tweevoudige inval in juli en oktober in 2012 dat dit ‘de maffia’ betrof. Gevraagd wie ‘de maffia’ was, verklaarde u dat er in uw buurt verschillende organisaties, milities en partijen actief waren. De voornaamst partijen waren de Dawa’a-partij en de Sadr-groepering. Wat ‘de partij’ betreft had u het dan weer over leden van de Baath-partij (CGVS, p. 6). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer in juli 2012 bedreigd te zijn geweest in uw huis door vier personen, i.c. een sheikh en drie ‘gewone’ mensen (CGVS, p. 18). Zij waren volgens u leden van ‘de groepering’ van ‘een partij’. Even later herhaalde u dat uw woonplek een tactische plaats was waar iedereen macht over wou hebben. Uw huis lag niet enkel in de groene zone, u was ook interessant als informant daar u iedereen in de buurt kende (CGVS, p. 6, p. 19 & p. 21). Niet enkel milities zoals Al Salam, maar ook Sadr, de eenheid van Abu Fadr en Aws al Ghafaji aasden hierop (CGVS, p. 20). U verklaarde na de incidenten in 2012 nog jarenlang lastiggevalen en bedreigd te zijn geweest om samen te werken met al deze personen/groeperingen. U gevraagd of u toch kon aangeven over wie u het nu had en wie u dus herhaaldelijk lastigviel, verklaarde u dat dit onmogelijk was te zeggen. Uw buurt was immers een versplintering van enorm veel groeperingen. Er waren zeker tien partijen actief, zo verklaarde u

(CGVS, p. 20). Gezien u net omwille van deze personen stelt een terugkeer naar Irak te vrezen, is het geenszins onredelijk van u te verwachten dat u op een meer gedetailleerde wijze zou kunnen aangeven wie u nu precies jarenlang lastigviel en wie u derhalve tot op heden vreest.

Daarnaast heeft u evenmin weten te overtuigen wat betreft de problemen die u jarenlang beweert te hebben gekend, en dit omwille van volgende redenen.

U blijkt jarenlang lastiggevalen te zijn, dit voornamelijk omwille van de strategische ligging van uw huis en daar uzelf ook veel kennis had over de buurt(bewoners). Het is dan ook bevreemdend vast te stellen dat u doorheen al deze jaren nooit de noodzaak voelde te verhuizen. U antwoordde dit niet overwogen te hebben omdat Irak duur is en het moeilijk is om iets anders te vinden (CGVS, p. 21). Dit is opmerkelijk daar u zelf een immokantoor runde. Dat u middels uw werk wel huizen kon zoeken / vinden voor anderen, maar jarenlang geen enkele mogelijkheid zou hebben gehad om voor uzelf en uw gezin te proberen elders een veilig onderkomen te vinden, is niet ernstig (CGVS, p. 4). Dat u in al die jaren dat u problemen kende nergens elders een onderkomen kon vinden, wordt bovendien onderuit gehaald door het feit dat u in februari 2020 dan blijkbaar wel op 6 dagen tijd kans zag te verhuizen – u zou op 1 februari 2020 thuis een dreigbrief ontvangen hebben en verhuisde op 6 februari 2020 (CGVS, p. 19). Uw nalatigheid doorheen al deze jaren een andere woning te zoeken druist dan ook volledig in tegen uw beweerde vrees en ondermijnt in ernstige mate uw geloofwaardigheid. Zeker gezien u op het einde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aanhaalde nét te vrezen dat er, zoals in 2012, opnieuw een inval in uw woning zou plaatsvinden en u hierbij nóg een kind zou verliezen (CGVS, p. 24). Indien u herhaaldelijk zou zijn bedreigd op uw werk-/woonplaats, ook uw familieleden betrokken werden én u hierbij een kind verloren bent, kan geenszins worden begrepen dat u ruim 7,5 jaar na de tweede inval en het overlijden van uw zoontje op dezelfde plaats bleef werken en wonen. U ondernam in al die tijd niet eens een poging een andere werk-/woonplek te vinden.

Ook het volgende is opmerkelijk en doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid en beweerde vrees. U verklaarde sinds de gebeurtenissen in 2012, en het overlijden van uw zoontje, nog zo min mogelijk in Bagdad aanwezig te hebben willen zijn. Dus van zodra u een businesspartner gevonden had, nam hij uw job over wanneer mogelijk. Om uw gedachten te verzetten, reisde u verschillende keren met uw gezin naar het buitenland. U verbleef dan telkens tussen de 1 à 3 maanden in deze verschillende landen (CGVS p. 10 en 15), waarna u telkens terugkeerde naar uw woning in Bagdad. Dat u, die aldus herhaaldelijk de mogelijkheid had naar het buitenland te reizen en uw gezin in veiligheid te brengen, toch telkens vrijwillig besloot terug te keren naar Bagdad, en dan nog naar de plaats waar u herhaaldelijk en jarenlang zou zijn lastiggevalen, houdt hoegenaamd geen steek.

Bovendien spreekt u zich wat deze 'rustperiodes in het buitenland' betreft ook tegen. Ondanks uw verklaringen dat u in de periode 2012, na het overlijden van M.(...), tot aan uw definitieve vertrek in maart 2020 enkel nog naar uw werkplek ging wanneer het dringend was (CGVS p. 21), u veel naar het buitenland reisde en dan voornamelijk trachtte daar te verblijven in plaats van in uw huis in Bagdad, blijkt u in totaal 'slechts' vier keer zo'n reis te hebben gemaakt, dit telkens voor 1 à 3 maanden (zie supra). Dat u aldus nog slechts sporadisch in uw huis en immokantoor aanwezig was en voornamelijk in het buitenland verbleef, klopt niet. Ook dit doet verder vragen rijzen bij de waarachtigheid, minstens de ernst, van uw beweerde problemen en vrees.

Gezien u bovendien ook telkens zonder problemen die buitenlandse reizen kon maken, kan ook geenszins worden begrepen waarom u, indien uw relaas de waarheid betreft, doorheen de jaren niet vaker, dan wel voor langere periodes, naar het buitenland reisde waar u en uw gezin in veiligheid waren. U geconfronteerd met het gegeven dat Bagdad doorheen de jaren altijd uw uitvalsbasis bleef, kaatste u de bal terug en vroeg u "Waar zou ik anders gaan?" (CGVS, p. 16). U verklaarde verder dat het niet mogelijk was daar te blijven omdat het moeilijk was om aan werk te geraken en u de taal niet kende. Indien u echter daadwerkelijk in 2020 Irak verliet omwille van die jarenlange bedreigingen en problemen én u op heden beweert omwille van deze feiten te vrezen voor uw leven en niet te kunnen terugkeren, mag het duidelijk zijn dat het feit dat u de taal niet machtig was en het moeilijk was om aan werk te geraken geenszins uw beslissing herhaaldelijk vrijwillig terug te keren kan vergoelijken. Waarom u niet toen de kans aangreep met uw gezin eventueel verder te reizen en ergens internationale bescherming aan te vragen – zoals u thans deed – is niet duidelijk. Bovendien bent u ook hier de taal niet machtig en had u, minstens bij uw aankomst, evenmin zicht op werk (CGVS, p. 16).

Ook verdere vaststellingen zijn opmerkelijk. Wat betreft de dreigbrief met kogel die u in februari 2020 in uw tuin vond, dient opgemerkt te worden dat dit een blote bewering betreft die u niet kan staven. U legt

*louter een kopie van voor van deze brief. Echter, gezien het makkelijk te vervalsen karakter van een kopie kan hieraan geen bewijswaarde worden toegekend (CGVS, p. 15). Dit terzijde, omtrent de reden voor de bedreiging en voor wie deze brief bedoeld zou zijn, beperkt u zich voorts ook tot het uiten van loutere vermoedens. Zo stelt u dat deze brief en kogel voor u bedoeld was én dit omwille van uw aanwezigheid bij de betogingen. U bleek echter niet eens te weten van wie deze brief afkomstig was (CGVS p. 22). Hoe u dan zeker kan zijn dat de brief voor u bestemd was én verband hield met uw aanwezigheid bij de betogingen, is niet duidelijk. Dat u zich dienaangaande overigens beperkte tot loutere vermoedens, mag eveneens blijken uit volgende. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u, op het moment dat de dreigbrief bij u thuis zou zijn achtergelaten, ondermeer samenwoonde met uw ongetrouwde broers die eveneens deelnamen aan de betogingen (CGVS, p. 21 & p. 24). Deze brief kon aldus evengoed voor uw broers bedoeld zijn (CGVS p. 22). Op grond waarvan u overigens de link legde met de betogingen is ook geenszins duidelijk (zie vertaling brief CGVS, p. 14-15)*

*Dat u na meerder jaren van bedreigingen er dan plots wel voor koos, na het ontvangen van de dreigbrief, uw land te verlaten is het minstens opmerkelijk te noemen dat u zich nog een maand probleemloos begaf in Bagdad. Zo was u onder andere in staat om nog een klacht te gaan indienen en uw visum nog te regelen, waar u bovendien op en af voor moest gaan met de bus (CGVS, p. 17) en kon u probleemloos de luchthaven bereiken met een taxi (CGVS ,p. 17).*

*Aangaande de moord op uw broer dient allereerst te worden opgemerkt dat u zich ook hier beperkt tot het uiten van loutere beweringen die u op geen enkele wijze weet te staven aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs.*

*Verder dient onderlijnd te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de reden van de moord op uw broer. Aanvankelijk benadrukt u zelf meermaals dat uzelf en uw broer gevisieerd zijn omwille van de betogingen en dat mensen op willekeurige basis vermoord worden wanneer zij aan de betogingen hebben meegedaan. Later verklaarde u plots dat uw broer eigenlijk niet vermoord is omwille van zijn participatie aan de betoging maar omwille van u. Dit vond volgens u plaats na het dreigement dat uw vrouw ontving na uw vertrek (CGVS, p. 24). U bent er dan ook van overtuigd dat de mannen die uw vrouw kwamen bedreigen uw broer als antwoord op dit dreigement vermoord hebben. Dat u niet in staat bent op een éénduidige manier aan te geven om welke reden uw broer zou zijn vermoord, is toch wel opmerkelijk. Volledigheidshalve kan hier aan worden toegevoegd dat er hierna niets meer gebeurde. Uw vrouw liep dan wel een trombose op uit angst, sinds zij in Al-Dorra woont gebeurde er verder niets meer (CGVS, p. 22).*

*Dat er, zoals u met uw laatste versie van de feiten laat uitschijnen, een link zou zijn tussen de bedreiging ten aanzien van uw echtgenote – een gebeurtenis die u ook niet weet te staven - en de moord op uw broer, betreft bovendien weerom een loutere bewering en pure veronderstelling van uw kant.*

*Blijkt bovendien dat u niet eens blijkt te weten door wie uw broer zou zijn gedood (zie CGVS p. 21). U verklaarde dat een auto hem voorbij reed en hem neerschoot. U verklaarde dat er “wordt gezegd” dat dit **kan** gaan over ‘de groepering van al Kabil’, maar evengoed ook een andere groepering die onderdeel is van Hezbollah, namelijk ‘Al Morshedi Al Islami’.*

*Uw ongerijmde en vage verklaringen doen dan ook de nodige vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen dat uw broer doelgericht werd vermoord.*

*Ook de screenshots van de condoleanceberichtjes betreffende het overlijden van uw broer op facebook kan voorgaande appreciatie niet omvormen. Het feit terzijde gelaten dat aan dergelijke facebookberichten geen bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze makkelijk kunnen gemanipuleerd zijn, dient te worden opgemerkt dat uit deze berichten hoogstens kan worden afgeleid dat uw broer overleden is en dat hij herdenkt zal worden op 26 en 27 december 2020, niets meer en niets minder. Op geen enkele manier kunnen deze berichten uw verklaringen betreffende de reden en manier waarop uw broer om het leven zou zijn gekomen, ondersteunen.*

*Tot slot kan hier nog worden aan toegevoegd dat uit het loutere feit dat uw broer dat uw broer mogelijks wel effectief overleden is – dat hij zoals uw beweert doelgericht werd vermoord omwille van u kan niet worden weerhouden - geenszins het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofd kan worden afgeleid.*

*Dat ook uw andere broer A.(...) problemen kende – zo zou in juli 2021 op de gevel van diens woning ‘gezocht voor bloedwraak’ zijn geschreven – betreft eveneens een blote bewering. Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud een foto van een huis met voornoemd opschrift op de gevel toonde, kan hier geen ander licht op werpen. Dat dit de gevel betreft van uw broer zijn huis in Bagdad en dat deze leuze er omwille van de door u geschetste reden en op het door u beweerde moment werd opgezet, kan hier op geen enkele manier uit afgeleid worden (CGVS, p. 23-24).*

*Dit terzijde, uw broer zou, naar u beweert, tot op heden – weliswaar op een ander adres – wonen en neemt nog steeds deel aan de betogingen. Uit niets blijkt dat uw broer verder nog problemen kende.*

*U verwees voorts nog naar de (voormalige) job van uw vrouw en stelde dat deze ook een risico inhield voor uw veiligheid in uw land van herkomst. Zo werd het u vaak verweten dat u aanhanger bent van (de) Amerika(aanse dollar) en dit omwille van de job van uw echtgenote (CGVS, p. 13, p. 15 & p. 18). Zij was namelijk tolk bij de Amerikaanse ambassade. Vooreerst wordt opgemerkt dat er niet aan getwijfeld wordt dat uw vrouw een bepaalde periode werkzaam was als Engelse tolk bij de Amerikaanse ambassade. Echter, uw vrouw stopte haar werkzaamheden reeds in 2012, i.c. negen jaar voor uw vertrek uit Irak (CGVS, p. 12). Uw vrouw zelf heeft nooit problemen gekend omwille van haar (voormalige) werkzaamheden. Indien haar job, zoals u beweert, effectief een risico inhield voor uw veiligheid, kan niet begrepen worden dat uw vrouw zelf nimmer enig probleem hierdoor heeft gekend.*

*U hiernaar gevraagd, verklaarde u dat in Irak de man altijd verantwoordelijk is voor de zaken die een vrouw verricht (CGVS, p. 23). Het mag duidelijk zijn dat dergelijke vage en blote bewering niet kan overtuigen. Dat (partij)leden van verschillende groeperingen bovendien een onderscheid zouden maken tussen ‘een vrouw die de job uitvoert’ en ‘haar man die voor haar verantwoordelijk is’, is volstrekt onaannemelijk. Kan hier bijkomend nog worden opgemerkt dat het feit dat uw echtgenote haar job tot 2012 bleef uitvoeren toch ook de nodige vragen doet rijzen bij het risico dat u omwille van haar job stelde te lopen. Dat geen geloof kan worden gehecht aan het hoge veiligheidsrisico voor uzelf blijkt voorts nog maar eens uit het feit dat u pas in 2021 het land verliet én, zoals hierboven reeds werd aangehaald, nooit eerder stappen zette om te verhuizen en uzelf en uw familie in veiligheid te brengen.*

*Bovendien is uw echtgenote tot op heden nog steeds woonachtig in Bagdad en uit niets blijkt dat zij tot op heden ooit enig problemen kende omwille van haar (voormalige) job (CGVS, p. 5 & p. 23). Dat u aldus een risico zou lopen omwille van uw vrouw haar vroegere job, kan dan ook geenszins worden weerhouden. U geeft dit uiteindelijk ook zelf toe en stelde dat de verwijten die u kreeg aangaande uw affiniteit met Amerika eerder verband hield met uw deelname aan de betogingen (zie CGVS p. 23). Dat u uw verklaringen aanpast naargelang het u uitkomt, wijst er verder op dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen.*

*De waarachtigheid, minstens de ernst, van uw beweerde vrees wordt bijkomend onderuit gehaald door de vaststelling dat u jarenlang nooit hulp of bescherming heeft gevraagd (CGVS, p. 22). U was in shock, wist niet wat te doen en besloot dan maar te reizen. U vervolgde dat elke Irakees zo denkt en dat het lot wel zou uitwijzen wat er zou gebeuren (CGVS p. 22). Dit kan geenszins overtuigen. Niet in het minst omdat u telkens slechts voor beperkte tijd naar het buitenland ging én telkenmale vrijwillig terugkeerde (zie supra). Bovendien zou u er dan in 2020 plots wel in geslaagd zijn klacht in te dienen omwille van de dreigbrief en werd u vervolgens opgeroepen door de rechtbank in het kader van uw klacht. Dat u aldus, zoals u beweerde, bij niemand terecht kon en nergens hulp kon krijgen wordt door uw eigen verklaringen ondermijnd. Dat er verder geen gevolg werd gegeven aan de zaak en het onderzoek doodbloedde had bovendien louter te maken met het feit dat u nimmer gevolg heeft gegeven aan de oproep u naar de rechtbank te begeven en uiteindelijk definitief uit Irak vertrok (zie CGVS p. 14 en 17).*

*Uit voorgaande kunnen echter geen zwaarwichtige redenen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te gewagen.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van mei 2019*

(beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op [https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country\\_Guidance\\_Iraq\\_2021.pdf](https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf) of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20190312.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van**



oktober 2020, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20201030\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidsstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun



*machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.*

*De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.*

*Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.*

*Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.*

*Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.*

*De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te*

nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde stukken vermogen ook geen ander licht te werpen op voorgaande.

Uw Identiteitskaart en deze van uw zoon M.(...) en de kopieën van de identiteitskaart van uw vrouw en andere kinderen de kopieën van de paspoorten van uw kinderen, uw eigen Iraaks paspoort van 2013 en 2014, de woonkaart, het Iraaks eigendomsbewijs, het huurcontract en uw huwelijksakte bevestigen louter uw persoonsgegevens, deze van uw kinderen en vrouw, uw burgerlijke staat en het feit dat u een woning bezit in Bagdad. Deze stukken spreken zich echter niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt en omwille waarvan u het land beweerde te hebben verlaten.

De overlijdensakte van uw zoontje M.(...) bevestig zijn overlijden in 2012. Dat uw zoontje om het leven nadat hij tijdens een inval in uw immokantoor op de grond werd gegooid en vervolgens een beroerte kreeg, zoals u verklaarde, blijkt geenszins uit de overlijdensakte. Het voorgelegde document verduidelijkt daarentegen dat uw zoontje een hersenafwijking had die ervoor gezorgd heeft dat hij overleed.

Alle documenten betreffende het werk van uw echtgenote bevestigen dat zij gewerkt heeft voor de Amerikaanse ambassade, iets wat niet betwist wordt (zie supra). Ook haar operatie omwille van een trombose wordt niet betwist.

Uw visumaanvraag en de foto's van uw gezin voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Deze spreken zich niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt noch kunnen deze stukken uw beweerde vrees staven.

Dat u een immokantoor had in Bagdad, dat uw vader een antiekwinkel had en jullie vroeger een soevenirwinkel hadden, zoals blijkt uit het werkattest immokantoor, de foto's van u in uw immokantoor en het kantoor zelf, visite kaartje immokantoor, foto's winkel van voor regime Saddam, en foto's van de antiekwinkel van uw vader wordt op zich niet betwist. Deze stukken tonen echter ook niet meer aan dan dat en kunnen geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van de problemen die u in Bagdad zou hebben gekend met alle groeperingen.

De kopieën van de klacht en dreigbrief kunnen ook geen verandering brengen in voorgaande. Gezien het makkelijk te vervalsen karakter ervan, kan aan kopieën geen enkele waarde worden gehecht. Bovendien wijst het CGVS er op dat een klacht louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen. Wat betreft de dreigbrief kan opgemerkt worden dat hier geen afzender noch ontvanger op vermeld staat (CGVS, p. 14-15). Dat deze brief al dan niet persoonlijk op u gericht is en achtergelaten is door een van de menige partijen die u als bedreiging ziet wordt hier geenszins mee gestaafd.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht en een manifeste appreciatiefout, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de verschillende weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker voert in een eerste onderdeel aan dat hij bijzondere vervolgingsfeiten aanhaalde ten gevolge van: (1) het werk van zijn echtgenote bij de Amerikaanse ambassade, (2) het feit dat de milities van hem een informant wilden maken en (3) zijn deelname aan protesten. Hij betoogt dat het niet moet verbazen dat zijn familie gevisieerd wordt door het werk van zijn echtgenote bij de Amerikaanse ambassade, noch dat men hem vordert om op te treden als spion omdat hij naast de groene zone woonachtig was. De sjiitische milities - waaronder sommige milities die het rechtstreekse verlengde zijn van de Iraanse overheid - zijn er immers vrij actief. Verder spreekt het volgens verzoeker voor zich dat hij, net als zijn broers die deelnamen aan het protest, hierdoor een werkelijk risico op vervolging loopt. Verzoeker verwijst in dit verband naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat deelnemers aan protesten in Irak stevig worden aangepakt en waarin onder meer melding wordt gemaakt van gekidnapte personen die deelnamen aan betogingen en bedreigingen omwille van kritiek op de regering via Facebook, alsook van buitengerechterlijke doding van betogers. Verzoeker wijst er in dit verband ook op dat, in het licht van de verkiezingen van eind 2021, demonstranten verder werden mishandeld om hun deelname aan de verkiezingen te verhinderen en te ontraden, benadrukt dat verwerende partij zijn deelname en die van zijn broers aan de protesten niet in vraag stelt en meent dan ook dat hij wel degelijk voor erkenning van de vluchtelingenstatus in aanmerking komt. Verzoeker besluit: *"51. Gezien het CGVS geen gevolg trekt uit de vorige werkzaamheden van de echtgenote der verzoekende partij bij de Amerikaanse ambassade, diens vervolging door de Sjiitische milities en diens politieke mobilisatie betreffende het risico op vervolging of op ernstige schade bij terugkeer, begaat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout zonder zich te hebben geschikt naar de vereisten van het beginsel van behoorlijk bestuur, het leiden van haar onderzoeks- en samenwerkingsplicht evenals het naleven van haar motivatieplicht ex artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.*

*52. Op dezelfde wijze, stelt de verwerende partij zich evenmin de vraag over de behoefte aan "doeltreffende" en "niet tijdelijke" bescherming conform artikel 48/5§2 : "Bescherming (...) moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn."*

*53. De verzoekende partij hoort daarom de vluchtelingenstatus doch minstens ondergeschikt de subsidiaire bescherming te worden verleend.*

*54. In uiterst ondergeschikte orde wordt de vernietiging van de bestreden beslissing gevorderd."*

In een tweede onderdeel betwist verzoeker de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad. Hij formuleert zijn verweer als volgt: *"(...) 56. De verwerende partij beperkt zich ten onterechte tot het stellen dat de verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming hoewel onderstaande bronnen een heel ander licht werpen over de huidige situatie in Bagdad die de verwerende niet in acht nam.*

*57. De corruptie in Irak vormt namelijk een bron voor de aanhouding van het conflict, van de terroristische groeperingen en dit heeft een invloed op eenieders leven (...)*

*58. De verwerende partij voerde geen onderzoek naar de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Corona-Covid 19, hoewel artikels de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen (...)*

*59. In die zin leest men ook over het ziekenhuis dat in Bagdad in april 2021 in brand schoot dat men moet kiezen tussen de patiënten door plaatsgebrek en dat bij protesten verwonden niet naar het ziekenhuis durven door de aanwezigheid der veiligheidsdiensten (...)*

*60. Een gelijkaardige gebeurtenis deed zich voor op 12 juli 2021 met een voorlopige dodentol van 64 personen. De woordvoerder van het Iraakse Parlement stelde zelf dat dit een illustratie was van het gebrek van de regering haar bevolking te beschermen (...)*

*61. Men dient spijtig genoeg vast te stellen dat in Bagdad het blindelings geweld zich versterkt en dat de verzoekende partij zich evenzeer in dergelijke situatie zou kunnen bevinden met de opkomst van Daesh, de verzwakte Iraakse veiligheidsdiensten die Daesh niet verder kunnen afstoten en de aanslagen die de burgers in hun dagelijks leven treffen.*

*62. Het startpunt van deze erbarmelijke veiligheidssituatie is niets minder dan de COVID-19-epidemie met de economische instorting van het land ten gevolge van de daling van de olieprijs (...)*

*63. Hierdoor geraken burgers moeilijk rond in hun dagelijks leven (...)*

*64. Op 17 en 19 december 2020 leest men hoe hard de inflatie Irakezen toeslaat (...)*

65. Uiteindelijk leidt deze crisis tot de opkomst van ISIS (...)

66. De aanvallen van 2021 door ISIS zijn het rechtstreekse gevolg van de verzwakking der Irakese troepen die door het gebrek aan sociale afstand werden geraakt door de ziekte evenals door de stopzetting van de steun der Irakese troepen door buitenlanders als gevolg van de COVID-situatie. Tijdelijke terugtrekkingen van buitenlandse troepen werden definitief waardoor Irak de infrastructuur ontbreekt om de slapende Daesh-cellen in te nemen (...)

67. Het gebrek aan controle door de Iraakse regering over de milities in Bagdad kwam eind mei 2021 alweer tot uiting wanneer de PMF-troepen de Iraakse premier kwamen imponeren binnen de Groene Zone zelf (...)

68. Begin juni 2021, werd een restaurant in de Bagdadese stad getroffen door een bomaanslag met 3 doden en 16 verwonden tot gevolg (...)

69. Op 19 juli 2021, werd Bagdad getroffen door een belangrijke aanslag vanwege Daesh (...)

70. De inwoners van Bagdad zijn hiernaast het slachtoffer van de zware spanningen in Irak tussen de Iraanse en de Amerikaanse belangen. Sedert eind 2019, is de hoofdstad het voorwerp van confrontaties, die vaker in de groene zone en in de zone van de luchthaven plaatsvinden, doch veelal de inwoners treffen door nevenschade. In die zin, werd op 8 juli 2021 een residentiële zone getroffen door de raketten die op de Amerikaanse ambassade werden afgevuurd. (...)

72. Het is dan ook vanzelfsprekend dat wanneer men al deze elementen samenneemt, de Irakese hoofdstad het epicentrum is van diverse conflicten waardoor zij geraakt wordt door overheersend geweld.

73. Er dient trouwens nog te worden gewezen op de betogingen die sedert 2019 aanhouden en net zoals in mei 2021 gewelddadig worden onderdrukt met het gebruik van echte kogels (...)

74. Er bestaat ongetwijfeld een reëel risico op grond van het geweld dat zich voordoet in de stad.

75. Deze nieuwe elementen verantwoorden dan ook dat de subsidiaire bescherming de verzoekende partij wordt verleend." Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is naar mening van verzoeker aldus tekortgeschoten in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door te hebben nagelaten rekening te houden met deze recente ontwikkelingen, waardoor de situatie in Irak niet verder te vergelijken valt met diegene beschreven in de COI Focus.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

## 2.2. Nieuwe elementen

Verwerende partij dient een "NOTA verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" in waarin verzocht wordt om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure en waarin een inhoudelijke repliek wordt gevoerd op het door verzoeker ingediende verzoekschrift. In deze nota worden volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht: de COI Focus "Irak – Veiligheidssituatie" van 24 november 2021.

## 2.3. Voorafgaande opmerkingen

2.3.1. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat dit artikel aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. *In casu* betreft het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming een eerste verzoek, waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien de bestreden beslissing dus niet werd genomen op basis van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, mist de aangevoerd schending van genoemd artikel juridische grondslag.

2.3.2. De Raad benadrukt daarnaast dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Verzoeker laat na te concretiseren in welk opzicht de bestreden beslissing met schending van artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen zou zijn genomen. Bij ontstentenis van enige toelichting wordt ook dit onderdeel van het middel niet in aanmerking genomen.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan

de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem geschetste vrees, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag zijn geloofwaardigheid te herstellen, noch een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Immers, met de loutere stelling dat er in zijn wijk veel groeperingen/partijen ‘genesteld’ zijn, hetgeen moet verklaren waarom verzoeker niet precies kan stellen wie of welke groepering hem vervolgde en waarom hij evenmin weet wie zijn broer heeft vermoord, brengt verzoeker geen overtuigende argumenten bij die een ander licht kunnen werpen op de motieven van de bestreden beslissing waar correct wordt vastgesteld als volgt: *“Dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet eenduidig kan aangeven wie u nu precies vreest. U haalt verschillende incidenten aan, over meerdere jaren heen. Zo begonnen uw problemen in 2012 en bleven deze duren tot uw vertrek in maart 2020. U verklaarde over de tweevoudige inval in juli en oktober in 2012 dat dit ‘de maffia’ betrof. Gevraagd wie ‘de maffia’ was, verklaarde u dat er in uw buurt verschillende organisaties, milities en partijen actief waren. De voornaamst partijen waren de Dawa’a-partij en de Sadr-groepering. Wat ‘de partij’ betreft had u het dan weer over leden van de Baath-partij (CGVS, p. 6). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer in juli 2012 bedreigd te zijn geweest in uw huis door vier personen, i.c. een sheikh en drie ‘gewone’ mensen (CGVS, p. 18). Zij waren volgens u leden van ‘de groepering’ van ‘een partij’. Even later herhaalde u dat uw woonplek een tactische plaats was waar iedereen macht over wou hebben. Uw huis lag niet enkel in de groene zone, u was ook interessant als informant daar u iedereen in de buurt kende (CGVS, p. 6, p. 19 & p. 21). Niet enkel milities zoals Al Salam, maar ook Sadr, de eenheid van Abu Fadr en Aws al Ghafaji aasden hierop (CGVS, p. 20). U verklaarde na de incidenten in 2012 nog jarenlang lastiggevallen en bedreigd te zijn geweest om samen te werken met al deze personen/groeperingen. U gevraagd of u toch kon aangeven over wie u het nu had en wie u dus herhaaldelijk lastigviel, verklaarde u dat dit onmogelijk was te zeggen. Uw buurt was immers een versplintering van enorm veel groeperingen. Er waren zeker tien partijen actief, zo verklaarde u (CGVS, p. 20). Gezien u net omwille van deze personen stelt een terugkeer naar Irak te vrezen, is het geenszins onredelijk van u te verwachten dat u op een meer gedetailleerde wijze zou kunnen aangeven wie u nu precies jarenlang lastigviel en wie u derhalve tot op heden vreest.”* en *“Aangaande de moord op uw broer dient allereerst te worden opgemerkt dat u zich ook hier beperkt tot het uiten van loutere beweringen die u op geen enkele wijze weet te staven aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs.*

Verder dient onderlijnd te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de reden van de moord op uw broer. Aanvankelijk benadrukt u zelf meermaals dat uzelf en uw broer gevisieerd zijn omwille van de betogingen en dat mensen op willekeurige basis vermoord worden wanneer zij aan de betogingen hebben meegedaan. Later verklaarde u plots dat uw broer eigenlijk niet vermoord is omwille van zijn participatie aan de betoging maar omwille van u. Dit vond volgens u plaats na het dreigement dat uw vrouw ontving na uw vertrek (CGVS, p. 24). U bent er dan ook van overtuigd dat de mannen die uw vrouw kwamen bedreigen uw broer als antwoord op dit dreigement vermoord hebben. Dat u niet in staat bent op een éénduidige manier aan te geven om welke reden uw broer zou zijn vermoord, is toch wel opmerkelijk. Volledigheidshalve kan hier aan worden toegevoegd dat er hierna niets meer gebeurde. Uw vrouw liep dan wel een trombose op uit angst, sinds zij in Al-Dorra woont gebeurde er verder niets meer (CGVS, p. 22).

Dat er, zoals u met uw laatste versie van de feiten laat uitschijnen, een link zou zijn tussen de bedreiging ten aanzien van uw echtgenote – een gebeurtenis die u ook niet weet te staven - en de moord op uw broer, betreft bovendien weerom een loutere bewering en pure veronderstelling van uw kant.

Blijkt bovendien dat u niet eens blijkt te weten door wie uw broer zou zijn gedood (zie CGVS p. 21). U verklaarde dat een auto hem voorbij reed en hem neerschoot. U verklaarde dat er “wordt gezegd” dat dit **kan** gaan over ‘de groepering van al Kabil’, maar evengoed ook een andere groepering die onderdeel is van Hezbollah, namelijk ‘Al Morshedi Al Islami’.

Uw ongerijmde en vage verklaringen doen dan ook de nodige vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw verklaringen dat uw broer doelgericht werd vermoord.

Ook de screenshots van de condoleanceberichtjes betreffende het overlijden van uw broer op facebook kan voorgaande appreciatie niet omvormen. Het feit terzijde gelaten dat aan dergelijke facebookberichten geen bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze makkelijk kunnen gemanipuleerd zijn, dient te worden opgemerkt dat uit deze berichten hoogstens kan worden afgeleid dat uw broer overleden is en dat hij herdenkt zal worden op 26 en 27 december 2020, niets meer en niets minder. Op geen enkele manier kunnen deze berichten uw verklaringen betreffende de reden en manier waarop uw broer om het leven zou zijn gekomen, ondersteunen.

Tot slot kan hier nog worden aan toegevoegd dat uit het loutere feit dat uw broer dat uw broer mogelijks wel effectief overleden is – dat hij zoals uw beweert doelgericht werd vermoord omwille van u kan niet worden weerhouden - geenszins het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde kan worden afgeleid.”

Verzoeker maakt met de uiteenzetting in het verzoekschrift overigens nog steeds niet aannemelijk dat hij vervolgd wordt omwille van zijn woonplaats nabij de groene zone, waar zoals wordt aangehaald in het verzoekschrift de afgelopen jaren steeds meer veiligheidsincidenten plaatsvinden. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: “Daarnaast heeft u evenmin weten te overtuigen wat betreft de problemen die u jarenlang beweert te hebben gekend, en dit omwille van volgende redenen.

U blijkt jarenlang lastiggevallen te zijn, dit voornamelijk omwille van de strategische ligging van uw huis en daar uzelf ook veel kennis had over de buurt(bewoners). Het is dan ook bevreemdend vast te stellen dat u doorheen al deze jaren nooit de noodzaak voelde te verhuizen. U antwoordde dit niet overwogen te hebben omdat Irak duur is en het moeilijk is om iets anders te vinden (CGVS, p. 21). Dit is opmerkelijk daar u zelf een immokantoor runde. Dat u middels uw werk wel huizen kon zoeken / vinden voor anderen, maar jarenlang geen enkele mogelijkheid zou hebben gehad om voor uzelf en uw gezin te proberen elders een veilig onderkomen te vinden, is niet ernstig (CGVS, p. 4). Dat u in al die jaren dat u problemen kende nergens elders een onderkomen kon vinden, wordt bovendien onderuit gehaald door het feit dat u in februari 2020 dan blijkbaar wel op 6 dagen tijd kans zag te verhuizen – u zou op 1 februari 2020 thuis een dreigbrief ontvangen hebben en verhuisde op 6 februari 2020 (CGVS, p. 19). Uw nalatigheid doorheen al deze jaren een andere woning te zoeken druist dan ook volledig in tegen uw beweerde vrees en ondermijnt in ernstige mate uw geloofwaardigheid. Zeker gezien u op het einde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aanhaalde nét te vrezen dat er, zoals in 2012, opnieuw een inval in uw woning zou plaatsvinden en u hierbij nóg een kind zou verliezen (CGVS, p. 24). Indien u herhaaldelijk zou zijn bedreigd op uw werk-/woonplaats, ook uw familieleden betrokken werden én u hierbij een kind verloren bent, kan geenszins worden begrepen dat u ruim 7,5 jaar na de tweede inval en het overlijden van uw zoontje op dezelfde plaats bleef werken en wonen. U ondernam in al die tijd niet eens een poging een andere werk-/woonplek te vinden.

Ook het volgende is opmerkelijk en doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid en beweerde vrees. U verklaarde sinds de gebeurtenissen in 2012, en het overlijden van uw zoontje, nog zo min mogelijk in Bagdad aanwezig te hebben willen zijn. Dus van zodra u een businesspartner gevonden had, nam hij uw job over wanneer mogelijk. Om uw gedachten te verzetten, reisde u verschillende keren met uw gezin naar het buitenland. U verbleef dan telkens tussen de 1 à 3 maanden in deze verschillende landen (CGVS



p. 10 en 15), waarna u telkens terugkeerde naar uw woning in Bagdad. Dat u, die aldus herhaaldelijk de mogelijkheid had naar het buitenland te reizen en uw gezin in veiligheid te brengen, toch telkens vrijwillig besloot terug te keren naar Bagdad, en dan nog naar de plaats waar u herhaaldelijk en jarenlang zou zijn lastiggevalen, houdt hoegenaamd geen steek.

Bovendien spreekt u zich wat deze 'rustperiodes in het buitenland' betreft ook tegen. Ondanks uw verklaringen dat u in de periode 2012, na het overlijden van M.(...), tot aan uw definitieve vertrek in maart 2020 enkel nog naar uw werkplek ging wanneer het dringend was (CGVS p. 21), u veel naar het buitenland reisde en dan voornamelijk trachtte daar te verblijven in plaats van in uw huis in Bagdad, blijkt u in totaal 'slechts' vier keer zo'n reis te hebben gemaakt, dit telkens voor 1 à 3 maanden (zie supra). Dat u aldus nog slechts sporadisch in uw huis en immokantoor aanwezig was en voornamelijk in het buitenland verbleef, klopt niet. Ook dit doet verder vragen rijzen bij de waarachtigheid, minstens de ernst, van uw beweerde problemen en vrees.

Gezien u bovendien ook telkens zonder problemen die buitenlandse reizen kon maken, kan ook geenszins worden begrepen waarom u, indien uw relaas de waarheid betreft, doorheen de jaren niet vaker, dan wel voor langere periodes, naar het buitenland reisde waar u en uw gezin in veiligheid waren. U geconfronteerd met het gegeven dat Bagdad doorheen de jaren altijd uw uitvalsbasis bleef, kaatste u de bal terug en vroeg u "Waar zou ik anders gaan?" (CGVS, p. 16). U verklaarde verder dat het niet mogelijk was daar te blijven omdat het moeilijk was om aan werk te geraken en u de taal niet kende. Indien u echter daadwerkelijk in 2020 Irak verliet omwille van die jarenlange bedreigingen en problemen én u op heden beweert omwille van deze feiten te vrezen voor uw leven en niet te kunnen terugkeren, mag het duidelijk zijn dat het feit dat u de taal niet machtig was en het moeilijk was om aan werk te geraken geenszins uw beslissing herhaaldelijk vrijwillig terug te keren kan vergoelijken. Waarom u niet toen de kans aangreep met uw gezin eventueel verder te reizen en ergens internationale bescherming aan te vragen – zoals u thans deed – is niet duidelijk. Bovendien bent u ook hier de taal niet machtig en had u, minstens bij uw aankomst, evenmin zicht op werk (CGVS, p. 16)." Verzoeker voert in het verzoekschrift geen concreet verweer tegen deze motieven, die aldus onverminderd overeind blijven.

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten voorts linkt aan het (voormalige) werk van zijn echtgenote bij de Amerikaanse ambassade, slaagt hij er evenmin in volgende motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten waar terecht wordt geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering als zou hij een gegronde vrees voor vervolging hoeven te koesteren omwille van de (voormalige) werkzaamheden van zijn echtgenote: "U verwees voorts nog naar de (voormalige) job van uw vrouw en stelde dat deze ook een risico inhield voor uw veiligheid in uw land van herkomst. Zo werd het u vaak verweten dat u aanhanger bent van (de) Amerika(aanse dollar) en dit omwille van de job van uw echtgenote (CGVS, p. 13, p. 15 & p. 18). Zij was namelijk tolk bij de Amerikaanse ambassade. Vooreerst wordt opgemerkt dat er niet aan getwijfeld wordt dat uw vrouw een bepaalde periode werkzaam was als Engelse tolk bij de Amerikaanse ambassade. Echter, uw vrouw stopte haar werkzaamheden reeds in 2012, i.c. negen jaar voor uw vertrek uit Irak (CGVS, p. 12). Uw vrouw zelf heeft nooit problemen gekend omwille van haar (voormalige) werkzaamheden. Indien haar job, zoals u beweert, effectief een risico inhield voor uw veiligheid, kan niet begrepen worden dat uw vrouw zelf nimmer enig probleem hierdoor heeft gekend.

U hiernaar gevraagd, verklaarde u dat in Irak de man altijd verantwoordelijk is voor de zaken die een vrouw verricht (CGVS, p. 23). Het mag duidelijk zijn dat dergelijke vage en blote bewering niet kan overtuigen. Dat (partij)leden van verschillende groeperingen bovendien een onderscheid zouden maken tussen 'een vrouw die de job uitvoert' en 'haar man die voor haar verantwoordelijk is', is volstrekt onaannemelijk. Kan hier bijkomend nog worden opgemerkt dat het feit dat uw echtgenote haar job tot 2012 bleef uitvoeren toch ook de nodige vragen doet rijzen bij het risico dat u omwille van haar job stelde te lopen. Dat geen geloof kan worden gehecht aan het hoge veiligheidsrisico voor uzelf blijkt voorts nog maar eens uit het feit dat u pas in 2021 het land verliet én, zoals hierboven reeds werd aangehaald, nooit eerder stappen zette om te verhuizen en uzelf en uw familie in veiligheid te brengen.

Bovendien is uw echtgenote tot op heden nog steeds woonachtig in Bagdad en uit niets blijkt dat zij tot op heden ooit enig problemen kende omwille van haar (voormalige) job (CGVS, p. 5 & p. 23). Dat u aldus een risico zou lopen omwille van uw vrouw haar vroegere job, kan dan ook geenszins worden weerhouden. U geeft dit uiteindelijk ook zelf toe en stelde dat de verwijten die u kreeg aangaande uw affiniteit met Amerika eerder verband hield met uw deelname aan de betogingen (zie CGVS p. 23). Dat u uw verklaringen aanpast naargelang het u uitkomt, wijst er verder op dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen.

De waarachtigheid, minstens de ernst, van uw beweerde vrees wordt bijkomend onderuit gehaald door de vaststelling dat u jarenlang nooit hulp of bescherming heeft gevraagd (CGVS, p. 22). U was in shock, wist niet wat te doen en besloot dan maar te reizen. U vervolgde dat elke Irakees zo denkt en dat het lot wel zou uitwijzen wat er zou gebeuren (CGVS p. 22). Dit kan geenszins overtuigen. Niet in het minst

*omdat u telkens slechts voor beperkte tijd naar het buitenland ging én telkenmale vrijwillig terugkeerde (zie supra). Bovendien zou u er dan in 2020 plots wel in geslaagd zijn klacht in te dienen omwille van de dreigbrief en werd u vervolgens opgeroepen door de rechtbank in het kader van uw klacht. Dat u aldus, zoals u beweerde, bij niemand terecht kon en nergens hulp kon krijgen wordt door uw eigen verklaringen ondermijnd. Dat er verder geen gevolg werd gegeven aan de zaak en het onderzoek doodbloedde had bovendien louter te maken met het feit dat u nimmer gevolg heeft gegeven aan de oproep u naar de rechtbank te begeven en uiteindelijk definitief uit Irak vertrok (zie CGVS p. 14 en 17)."*

Waar verzoeker in het verzoekschrift tot slot benadrukt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn deelname, en deze van zijn broers, aan de protesten in Irak niet betwist en hij in dit verband verwijst naar informatie waaruit blijkt dat betogers worden vervolgd onder de Wet tegen terrorisme, worden aangehouden, worden gedood, of worden gekidnapt door gewapende groeperingen, merkt de Raad op dat het loutere feit dat men in het verleden aan protesten heeft deelgenomen niet kan volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. In de EASO Guidance Note van januari 2021 worden een aantal risico verhogende factoren opgesomd: aard van de activiteiten en mate van betrokkenheid, leidinggevende rol, bekendheid bij de autoriteiten (bv. eerdere arrestatie), etc. (EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021, pp. 18 en 69-71). In hoofde van verzoeker kunnen dergelijke risico verhogende factoren echter niet worden vastgesteld. De Raad wijst er in dit verband vooreerst op dat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten die verband houden met zijn deelname aan de betogingen: *"Ook verdere vaststellingen zijn opmerkelijk. Wat betreft de dreigbrief met kogel die u in februari 2020 in uw tuin vond, dient opgemerkt te worden dat dit een blote bewering betreft die u niet kan staven. U legt louter een kopie van voor van deze brief. Echter, gezien het makkelijk te vervalsen karakter van een kopie kan hieraan geen bewijswaarde worden toegekend (CGVS, p. 15). Dit terzijde, omtrent de reden voor de bedreiging en voor wie deze brief bedoeld zou zijn, beperkt u zich voorts ook tot het uiten van loutere vermoedens. Zo stelt u dat deze brief en kogel voor u bedoeld was én dit omwille van uw aanwezigheid bij de betogingen. U bleek echter niet eens te weten van wie deze brief afkomstig was (CGVS p. 22). Hoe u dan zeker kan zijn dat de brief voor u bestemd was én verband hield met uw aanwezigheid bij de betogingen, is niet duidelijk. Dat u zich dienaangaande overigens beperkte tot loutere vermoedens, mag eveneens blijken uit volgende. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u, op het moment dat de dreigbrief bij u thuis zou zijn achtergelaten, ondermeer samenwoonde met uw ongetrouwde broers die eveneens deelnamen aan de betogingen (CGVS, p. 21 & p. 24). Deze brief kon aldus evengoed voor uw broers bedoeld zijn (CGVS p. 22). Op grond waarvan u overigens de link legde met de betogingen is ook geenszins duidelijk (zie vertaling brief CGVS, p. 14-15)*

*Dat u na meerder jaren van bedreigingen er dan plots wel voor koos, na het ontvangen van de dreigbrief, uw land te verlaten is het minstens opmerkelijk te noemen dat u zich nog een maand probleemloos begaf in Bagdad. Zo was u onder andere in staat om nog een klacht te gaan indienen en uw visum nog te regelen, waar u bovendien op en af voor moest gaan met de bus (CGVS, p. 17) en kon u probleemloos de luchthaven bereiken met een taxi (CGVS, p. 17). (...) Dat ook uw andere broer A.(...) problemen kende – zo zou in juli 2021 op de gevel van diens woning 'gezocht voor bloedwraak' zijn geschreven – betreft eveneens een blote bewering. Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud een foto van een huis met voornoemd opschrift op de gevel toonde, kan hier geen ander licht op werpen. Dat dit de gevel betreft van uw broer zijn huis in Bagdad en dat deze leuze er omwille van de door u geschetste reden en op het door u beweerde moment werd opgezet, kan hier op geen enkele manier uit afgeleid worden (CGVS, p. 23-24).*

*Dit terzijde, uw broer zou, naar u beweert, tot op heden – weliswaar op een ander adres – wonen en neemt nog steeds deel aan de betogingen. Uit niets blijkt dat uw broer verder nog problemen kende."* Dienvolgens maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht stond van de Iraakse autoriteiten of aan de autoriteiten gelieerde groeperingen. Zijn beperkte rol bij de (anti-regering) betogingen op het Tahrirplein in Bagdad – verzoekende partij gaf steun door water en eten rond te brengen en de deelnemers naar het Tahrirplein te vervoeren met zijn taxi – is niet van aard om in geval van terugkeer alsnog deze negatieve aandacht op zich te richten, minstens toont verzoeker dit niet aan. Ook de loutere verwijzing naar algemene landeninformatie waarin gewag wordt gemaakt van het hardhandig optreden door de autoriteiten tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering kan op zich niet volstaan om de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging te objectiveren, te concretiseren en te individualiseren. Op basis van dergelijke algemene informatie wordt immers op geen enkele manier aangetoond dat verzoeker anno 2022 enige vrees zou hoeven te koesteren omwille van zijn beperkte rol bij de (anti-regering) betogingen in december 2019. Dit geldt des te meer daar 1) verzoeker, zoals hoger reeds gesteld, niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn broer B. doelgericht werd vermoord toen hij van het Tahrirplein terugkeerde na een betoging en 2) hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat zijn broer A. werd bedreigd omwille van zijn participatie aan de

betogingen en deze broer blijkens verzoekers verklaringen bovendien tot op heden in Bagdad zou wonen en nog steeds zou deelnemen aan de betogingen doch uit niets blijkt dat A. verder nog problemen kende. Het voorgaande indachtig, kan verzoeker dan ook bezwaarlijk volstaan met een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie om aannemelijk te maken dat hij in Irak werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging en dit risico op ernstige schade dienen immers steeds *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit het voorgaande. Ook in het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot een louter algemene uiteenzetting, zonder enig objectief en concreet gegeven aan te reiken waaruit het daadwerkelijke bestaan van het door hem aangehaalde risico kan worden afgeleid.

Waar verzoeker, onder verwijzing naar artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn, het arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2012 (M.M. tegen Ierland C-277/11), rechtspraak van het EHRM en rechtspraak van deze Raad, nog wijst op de samenwerkingsplicht, herinnert de Raad er aan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker is gelegd. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal bestaat er in de eerste plaats in dat het Commissariaat-generaal nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst. Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen. Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het echter voor zich dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker. Het is hierbij niet de taak van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen enkele afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen en vervolgens de door verzoeker aangebrachte elementen te beoordelen en na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en die elementen zo nodig bijkomend te onderzoeken. *In casu* kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van het geheel van de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing echter op goede gronden besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geuite vrees voor vervolging. Bijgevolg kan geen schending van de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal blijken, minstens brengt verzoeker geen concrete elementen aan die hierover anders doen denken.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt.

Ook de overige door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten in de bestreden beslissing correct als volgt: *“Uw Identiteitskaart en deze van uw zoon M.(...) en de kopieën van de identiteitskaart van uw vrouw en andere kinderen de kopieën van de paspoorten van uw kinderen, uw eigen Iraaks paspoort van 2013 en 2014, de woonkaart, het Iraaks eigendomsbewijs, het huurcontract en uw huwelijksakte bevestigen louter uw persoonsgegevens, deze van uw kinderen en vrouw, uw burgerlijke staat en het feit dat u een woning bezit in Bagdad. Deze stukken spreken zich echter niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt en omwille waarvan u het land beweerde te hebben verlaten.*

*De overlijdensakte van uw zoontje M.(...) bevestigt zijn overlijden in 2012. Dat uw zoontje om het leven nadat hij tijdens een inval in uw immokantoor op de grond werd gegooid en vervolgens een beroerte kreeg, zoals u verklaarde, blijkt geenszins uit de overlijdensakte. Het voorgelegde document verduidelijkt daarentegen dat uw zoontje een hersenafwijking had die ervoor gezorgd heeft dat hij overleed.*

*Alle documenten betreffende het werk van uw echtgenote bevestigen dat zij gewerkt heeft voor de Amerikaanse ambassade, iets wat niet betwist wordt (zie supra). Ook haar operatie omwille van een trombose wordt niet betwist.*

*Uw visumaanvraag en de foto's van uw gezin voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Deze spreken zich niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt noch kunnen deze stukken uw beweerde vrees staven.*

*Dat u een immokantoor had in Bagdad, dat uw vader een antiekwinkel had en jullie vroeger een soevenirwinkel hadden, zoals blijkt uit het werkattest immokantoor, de foto's van u in uw immokantoor en het kantoor zelf, visite kaartje immokantoor, foto's winkel van voor regime Saddam, en foto's van de antiekwinkel van uw vader wordt op zich niet betwist. Deze stukken tonen echter ook niet meer aan dan dat en kunnen geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van de problemen die u in Bagdad zou hebben gekend met alle groeperingen.*

*De kopieën van de klacht en dreigbrief kunnen ook geen verandering brengen in voorgaande. Gezien het makkelijk te vervalsen karakter ervan, kan aan kopieën geen enkele waarde worden gehecht. Bovendien wijst het CGVS er op dat een klacht louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen. Wat betreft de dreigbrief kan opgemerkt worden dat hier geen afzender noch ontvanger op vermeld staat (CGVS, p. 14-15). Dat deze brief al dan niet persoonlijk op u gericht is en achtergelaten is door een van de menige partijen die u als bedreiging ziet wordt hier geenszins mee gestaafd.*

*Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is."*

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

In de mate verzoeker nog voorhoudt dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund, herhaalt de Raad dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden gesteld door artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat.

2.7.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Irak zou hebben gekend of zal kennen.

2.7.2. Tot slot oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de geconsulteerde bronnen dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De meer recente landeninformatie die de verwerende partij middels haar nota aanleverde is geenszins van aard om een ander licht te werpen op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad.

Uit de COI Focus "*Irak – Veiligheidssituatie*" van 24 november 2021 en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over Bagdad en de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat

van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, liggen anno 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Anno 2021 voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden eveneens installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. In 2020 voerden verschillende pro-Iraanse milities aanvallen uit op de Green Zone in Bagdad, op de legerbasis van Taji en op transporten van het Amerikaanse leger. In 2021 vond er een wijziging in de modus operandi plaats en werden de raketaanvallen ingeruild voor het plaatsen van berrmbommen gericht tegen wegtransporten. Het effect op de burgerbevolking van deze ontwikkelingen is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel betogingen plaats maar zonder grote gewelduitbarstingen. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie – sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerde ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Op basis van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021 (p. 134-136).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Immers, waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de corruptie in Irak en de politieke crisis, de aanhoudende burgerprotesten tegen de economische situatie, de toenemende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran en de aanvallen door terreurgroep IS die tijdens de coronapandemie zijn toegenomen, blijkt uit voorgaande analyse dat met deze gegevens genoegzaam rekening werd gehouden. Wat betreft de gewelddadige onderdrukking van de anti-regeringsprotesten en de mensenrechtenschendingen die hiermee gepaard gaan, herhaalt de Raad nogmaals dat dit type geweld, waarbij de Iraakse ordediensten manifestanten verwonden of doden, niet beantwoordt aan de voorwaarden gesteld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Dat zich in Bagdad daarnaast nog terreuraanslagen en andere veiligheidsincidenten en geweldfeiten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, wordt in het voorgaande bovendien niet betwist en terdege in rekening gebracht. De Raad benadrukt te dezen echter dat artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Zoals blijkt uit voorgaande analyse, beantwoordt de huidige situatie in Bagdad echter niet aan voormelde voorwaarden.

Verzoeker toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In zoverre verzoeker tot slot hekelt dat in de bestreden beslissing geen gewag wordt gemaakt van de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van de Covid-19 pandemie, hoewel artikels de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen, en hij wijst op de neveneffecten van de coronacrisis, waaronder de economische instorting door de daling van de olieprijs, waardoor burgers moeilijk rondkomen in het dagelijkse leven, wijst de Raad er vooreerst op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (*cf.* RvS 17 maart 2015, nr. 11.153 (c)). De Raad stelt voorts vast dat verzoeker niet verder komt dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Irak zonder dit te betrekken op zijn persoon. Verzoeker geeft niet aan in welke mate de economische crisis in Irak hem persoonlijk en zijn familie treft. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat socio-economische overwegingen slechts relevant zijn in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. *In casu* zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hoofdte van verzoeker suggereren.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS